

# שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

הבטחות, ולבטוף כשמגיע זמן הפירעון מתעלמים מהבטחתם ועל זה אמרו חז"ל (סוכה מו, ב) לא לימא איניש לינוקא דיהיבנא לך מידי, ולא יהיב ליה, משום דאתי לאגמורי שיקרא שנאמר (ירמיה ט, ד) [איניש ברעהו יהתלו ואמת לא ידבר] למדו לשונם דבר שקר וכן אמרו חז"ל (סנהדרין פט, ב) כך עונשו של בדאי, שאפילו אמר אמת אין שומעים לו. [ובבב"ר (צד, ג) דדין איתא בזה הלשון: מה טיבו של בדאי זה? אפילו אומר דברים של אמת - אין מאמינים אותו] וכנודע דבר זה גם מהמציאות. ולאידך גיסא אמרו (ילקוט שמעוני פ' האזינו ס"ו תקמב) עושה אדם עצמו לדבר אמת - מוסרין לו מלאך מדבר אמת. וכנודע מדברי מוהרנ"ת ז"ל שהרוצה באמת - מוסרים לו מלאך של אמת. והרי חותמו של הקב"ה אמת (שבת נה, א; הקדמת הוזהר דף ב:) ויהי רצון שנוכה להיות אנשי אמת, אנשי אמונה ואמונה.

האזינו ס"ו תקמב) עושה אדם עצמו לדבר אמת - מוסרין לו מלאך מדבר אמת. וכנודע מדברי מוהרנ"ת ז"ל שהרוצה באמת - מוסרים לו מלאך של אמת. והרי חותמו של הקב"ה אמת (שבת נה, א; הקדמת הוזהר דף ב:) ויהי רצון שנוכה להיות אנשי אמת, אנשי אמונה ואמונה.

בברכת התורה וכטו"ם שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

## התיקון הכללי

אלהים בקודש דרכך (תהלים עז, ד). המפרשים פירשו לענין הנקמה בגוים, שכך מידתו יתברך. ויש לפרש לענין ההתחזקות, דהיינו מכיון שמוטל עלינו להדבק במידותיו יתברך, והש"ת קדוש, ע"כ גם עלי ללכת בדרכיו ולהיות קדוש ולהתקדש בכל ענינו. וזה חלק מקבלות שקיבל המשורר, והמשך למה שקיבל בפסוק הקודם להגות ולהשיח בנפלאות ה'. ולפ"ז מה שכתוב מי א-ל גדול כאלקים. דהיינו לענין להדבק במידותיו, ולהיות בגדלות, בעין הש"ת, ולא לענין הגאווה והכבוד ח"ו, אלא לענין "גדלות האדם" כנודע מספרי רבינו ז"ל בלקוטי הלכות בבב"מ, ומשיטת סלבודקה. דהיינו שמכיון שאנחנו שגרירי ה' בעולם, ובני מלכים אנחנו, אין יאה להתנהג כפחותים, אלא כבוד שמים הוא להתנהג כשגרירי ה' המכובדים, ולא כמי שמטפח באשפתות, וכאחד הריקים שמסתובב ברחוב. (מתוך הספר "שי למורא")

כשנפלין מאמונת חכמים התקון לנה נדר, שיחדר אינהו נדר ויקים מידי, על ידי זה ישוב לאמונת חכמים ויזכה לרפואה ועל ידי זה מתנוצצים בו אורות האבות, ועל ידי זה זוכה לענג שבת הינו בחינת אכילה בקדשה. ועל ידי זה זוכין לבטל הפעם ולהכניע ולהפיל האויבים והשונאים, ועל ידי זה יפל שער דסטרא אחרא וזוכין לביאת משיח, ויבנה שערי הקדשה. (אוצר היראה צדיק אות נב)

ירושלים עיה"ק תר"ת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר מטות [מסעי] לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"לא יחל דברו, ככל היוצא מפיו יעשה"** (במדבר ל, ג).

האי סיפא דקרא מיותר לכאורה, אלא שהוא תוכחת מוסר, שיהיה האדם נאמן בדיבורו, וישמור מוצא שפתיו, אף שלא יהיה הדיבור בדרך נדר (של"ה הקדוש). כי השווי של האדם וערכו, הוא כפי השווי וערך דיבורו בבחי' (כראשית ב, ז) ויהי האדם לנפש חיה, ותרגמו "לרוח ממללא". כי אדם שהמילה שלו היא לא מילה הוא לא בן אדם, וצריך להזהר ולשמור מרחק ממנו. וכדאמרי אינשי "נישט פינטליך - נישט ערליך" (אדם שלא מדייק בומני פגישותיו וכו'- הוא ג"כ אדם לא ישר). ודבר זה היא מהמידות הבסיסיות של עם ישראל, וכמ"ש חז"ל (הגיגה יד) אפילו בשעת כשלונה של ירושלים - לא פסקו מהם בעלי אמונה, ואמרו (תמיד כה, א) רבי אומר איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם? יאהב את התוכחות, ויש אומרים יחזיר באמונה יתירה שנאמר (תהלים קא, ו) עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי, הולך בדרך תמים הוא ישרתני. ופרש"י ישא ויתן עם בני אדם באמונה, ולא יאנה את הבריות וזה היפך אומות העולם, וכמ"ש חז"ל (פסחים ק"ג, ב) חמישה דברים ציוה כנען את בניו, וא' מהם "אל תדברו אמת". וכמ"ש חז"ל (תענית ט, ב) כי היכי דמשקרי בבלאי, משקרי מיטרייהו. ומקרא מלא הוא דכתיב (תהלים קמד, ח"א) אשר פיהם דיבר שוא וימינם ימין שקר. ואף מידה זו מהוה סיכום חייו של אדם כשר, כמ"ש חז"ל (ברכות טז, ב) ש"איש טוב ונאמן" - הוא שבח ראוי בשעת הספדו של אדם כשר, ואמרו (תענית ה, א) כמה גדולים בעלי אמונה. ואיתא בספר המידות לרבינו ז"ל (ערך אמת כא ואמונה סח) טוב לאדם שימות, משיחיה ויהיה שקרן בעיני בני אדם. וקילקול מידת האמת מביא חורבן גשמי ורוחני לכלל ולפרט, וכמ"ש חז"ל (שבת ק"ט, ב) לא חרבה ירושלים אלא בשביל שפסקו ממנה אנשי אמונה. ואמרו (סוטה מה, א) משחרב בית המקדש פסקו אנשי אמונה מישאל. ובפרט בני תורה, וכל מי שמצטייר בעיני הבריות כשגרירי ה' ותורתו שצריך ליוזר ביותר בכך שח"ו לא יהי בדבר משום חילול ה', ונהפוך הוא דרכי התלמידי חכמים להקפיד ביותר בזה, כמ"ש (בי"א מט, א) ההוא מרבנן דאי הווי יהבי ליה כל חללא דעלמא לא הוה קמשני דיבוריה. והרבה נכשלים עם ילדים קטנים שבוכים או מתעקשים, אזי מבטיחים להם כל מיני



## הדבור

כי על-ידי הדבורים של תורה ותפלה, נעשה בחינות שוקין ורגליו, "ובדבר ה' שמים נעשו", לכן יש ניצוצות שנפלו בכל דבר במאכל ובמשקה ובמלבוש. ותמענו שיש מן הדבר מאכל ומשקה הוא הניצוצות, והניצוצות הם אותיות. וקדם שמוציא אל הדבור, הם בחינת דם. והוא בחינת נפש, כמו שכתוב: "כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא". ובשניצואה לדבור, הוא בחינת: "נפשי יצאה בדבורו". וקדם היא בחינת: "צולע על ירכו", ובשניצואה אל הדבור, הם בחינת: "ויבן את הצלע". ומפני שניצוצות הנ"ל קדם הדבור אין להם צורת, והם בבחינת שברים ומחלקת, כי כל ניצוץ מתגבר על חברו. ובחוציאו אל הדבור, הוא בצורת, והוא בחינת שלום. נמצא, שצריך בהניצוצות הנ"ל לדבר בדברי תורה ותפלה, ולא בדברים אחרים. וזהו פרוש הנקרא (ספ"ה נ"ג תענית כ"ה): 'לוי הטיח דברים פלפי מעלה ואמלע', שהוא בחינת צולע על ירכו. כי מפת שחוציאו הניצוצות בדברים אחרים, נשאר בבחינת: "צולע על ירכו".

(לקו"מ עה)

אנשי אמונה. ואמרו (סוטה מה, א) משחרב בית המקדש פסקו אנשי אמונה מישאל. ובפרט בני תורה, וכל מי שמצטייר בעיני הבריות כשגרירי ה' ותורתו שצריך ליוזר ביותר בכך שח"ו לא יהי בדבר משום חילול ה', ונהפוך הוא דרכי התלמידי חכמים להקפיד ביותר בזה, כמ"ש (בי"א מט, א) ההוא מרבנן דאי הווי יהבי ליה כל חללא דעלמא לא הוה קמשני דיבוריה. והרבה נכשלים עם ילדים קטנים שבוכים או מתעקשים, אזי מבטיחים להם כל מיני

## מדרש

אמרו רבותינו כתיב ביהושע (יהושע א) כאשר הייתי עם משה אהיה עמך והיה צריך יהושע לחיות ק"ך שנה כמשה רבינו ולמה נתקצרו שנותיו? שנים בשעה שאמר הקב"ה למשה נקום נקמת בני ישראל מאת המדיינים אחר תאסף אל עמך ואף על פי שנתבשר בשורות מות לא איחר הדבר אלא נזדרז וישלח אותם משה אבל יהושע כיון שבא להלחם עם ל"א מלכים אמר אם אני הורגם מיד מיד אני מת כשם שעשה משה רבינו מה עשה התחיל מעכב במלחמתם שנא' (שם יא) ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה אמר לו הקדוש ברוך הוא וכך עשית הריני מקצר שנותיך י' שנים אמר שלמה (משלי יט) רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום. (במדבר רבה כב, ה)

## בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ

יום א' מטות ומסעי תקצ"ג.

אהובי בני חביבי שלום לך ולביתך, יצו ה' אתך את הברכה חיים ושלום וכל טוב בזה ובבא לנצח אמן, פן יהי רצון.

מכתבך קבלתי היום עם חצי רובל חדש והיה לי לנחת, ... ותהי משפחתך שלמה מאת ה' שתזכה לשקד על דלתי התורה והעבודה יום יום עד שתגיע לתכלית הטוב של איש הישראלי שנגבר בשבילו, שהוא להפיר אותו יתברך.

ומה שאמה מצטער ומתגעגע להיות רגיל אצלי על שבת קדש גם אני נכסף מאד לזה. אף כבר כתבתי לך שטוב יותר כשמשברים מניעות ובאים לפרקים מלבא בכל יום בלי מניעות, פי עקר האדם בא לעולם לשבר מניעות לעמד כנגד דלתות גחשת ובריחי ברזל, והכל אי אפשר לשבר פי אם על ידי הרצון והכסופין והחשק הנמרץ כמובא אצלנו הרבה מזה. ... ואיך אנו מחזיבים להודות לו יתברך על נסיון שבכל יום עמנו ועל נפלאותיו וטובותיו שבכל עת וכו', והשם יתברך ירחם עלינו בכלל ובפרט על כל אדם ואדם, ויראה בענינו ועמלנו ויבקש נרדפים כמונו בחנם. ויצילנו מיד כל אויבנו ורודפינו בגשמיות וברוחניות, והעקר שיהא בעזרנו שנוצח מעתה על כל פנים להיות כרצונו יתברך באמת ומגדל הטרדא אי אפשר להאריך יותר.

דברי אביך המצפה לישועה בכל עת. נתן מברסלב.

(מכתב ק)

## עיקר המתקת כל הדינים

והצימצומים והמרירויות דהאי עלמא והבילבולים והעגמות נפש הנגרמת לאדם באשמתו ושלא באשמתו, וכל הצרות, והמצרים, וכל הכאבים, וכל צער בגוף ונפש הכל בכל עיקר המתקתם הוא על ידי השכל והדעת, ובמיוחד השכל והדעת שקנה מהצדיק האמת שהוא מילחא דעלמא, מלח ברית, הממתיק כל הדינים והצימצומים, ויש לכל צמצום בחינת שכל פרטי שע"י זה השכל דייקא נמתק זה הצימצום, שזה בחי' מה שהשי"ת ברוב רחמיו על כל מכה ומחלה וצרה הקדים לה רפואה למכה, ויש על כל בעיה כמה וכמה פתרונות, אך יש בחינת שכל הכולל בחינת חכמה עילאה ששם נמתקים כל הצימצומים והדינים, אך אי אפשר לקבל משם כי אם על ידי ריבוי הספרים של התורה הקדושה, כמבואר בדברי מוהרנ"ת זצ"ל בליקוטי הלכות (הלכות גיטין ה"ג, אות ב), ובפרט ספרי רבינו זצ"ל אשר כוללים כל דרכי עבודת ה' וכל העצות הנצרכים בכל ימי חלדו עלי אדמות עד שיבוא משיח צדקינו, וכמ"ש רבינו ז"ל העולם לא טעמו אותי כלום עדיין, אילו היו שומעים רק תורה אחת שאני אומר עם הניגון והריקוד שלה, היו כולם בטלים בביטול גמור. וכן רבינו ז"ל אמר במפורש שמי שעוסק בליקוטי מוהר"ן אין צריך עוד ספר מוסר, כנראה בחוש ועוסק בהם תמיד, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול מאד להשם יתברך אשר אין ערוך אליו. וגם אמר שאם יתמידו בספריו יכולים לזכות להיות נעשה איש כשר באמת, ואז יזכה לראות הפנימיות שיש בספריו הקדושים, כי יש בהם פנימיות הרבה מה שאין נראה על פי פשוטו כלל. אשרי הזוכה ללמוד ולהתמיד בהם הרבה...

(מתוך הספר "יש מאין")

## "זוה הדבר"

שמעתי בשמו זכרונו לברכה, שאמר שיש חלוק בין החדושי תורה שמגלין הצדיקים בעין שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (נכות מט:): שיש חלוק בין נביא באספקלריא שאינה מאירה לנבואת משה רבנו עליו השלום, שהיה באספקלריא המאירה, ועל פן שאר הנביאים התנבאו ב"כה אמר ה'". שהוא בחינת אספקלריא שאינה מאירה אבל משה אמר "זוה הדבר" שהוא דבר ברור בחינת אספקלריא המאירה כמובא בפרוש רש"י פ"ש פ"ש מטות (פסוק ל, ב) ואמר הוא זכרונו לברכה, שכמו כן יש בחינת חלוק הנה בין החדושי תורה של הצדיקים פי יש צדיקים שאומרים חדושי תורה אמתיים ומכניסים אותם באיזה פסוק או מאמר רבותינו זכרונם לברכה, אבל אין מכניסים ונכניסים היטב בתוך דברי המקרא וכו' רק באיזה רמז וסמיכות בעלמא, וזה בחינת נביא באספקלריא שאינה מאירה שאינו מתנבא רק בבחינת "כה אמר ה'" וכו' אבל יש צדיקים נוראים שהם בבחינת משה שחדושי תורתם הם ברורים וזכים כשמש ומבארים ומפרשים היטב בהפסוק או מאמר רבותינו זכרונם לברכה, שהם מכניסים אותם בהם, וזה בחינת אספקלריא המאירה בחינת "זוה הדבר" פי דבריהם מבארים ומפרשים היטב בהמקרא וכו' שהם מפרשים כפי דרכם שזהו בחינת "זוה הדבר".

(שיבחי הר"ן אות רב)

## ענג שבת

על-ידי נדר, דהינו שידר איזהו נדר ויקים מיד, על-ידי זה זוכה לענג שבת, שהוא בחינת אכילה בקדשה. והזוכה לבחינת ענג שבת, אז אין צריך לצום, כי פועל באכילתו מה שפועל על-ידי הצום, הינו להכניע הפעס, ולהחזיר לעצמו חקמתו, שהוא צלם אלקים המאיר בפניו ועל-ידי זה אויביו נופלים לפניו.

(אוצר היראה אות ה)

## עקר חרבן בית המקדש

על-ידי שפגמו באמונת חכמים, ועל-ידי זה נחרב הבית-המקדש, ששם עקר תקון אמונת חכמים, וקדשתו נמשך מבחינת נדר, ששם שרש אמונת חכמים, שזה בחינת המנעלים שנמשכין בשרשם מבחינת החשמל, שנמשך מעולם הבינה בחינת נדר, שעל-ידי זה נשמרין הרגלין, שהם בחינת אמונת חכמים.

(הלכות יבום ה"ג אות י)

להצלחת  
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו  
ברוחניות ובגשמיות

להערות והארות 7658704 - 052  
לקבלת העלון השבועי למייל ערו קשר  
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמת

תמונת אסתר ע"ה  
נלב"ע מ"ו שבט  
תנצב"ה.

נתן וצ'רנה כלאוור ע"ה  
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

לעילוי נשמת

אורי בן ניסים ז"ל

יריב בן מניח  
חורה בתשובה שלמה